

c(l)atspraak

WEEEMAANDELIJKSE UITGAVE VAN FANCLUB "THE CATS CLAN"

Nieuwe Cats LP!

Catsstory

MADONNA

ZESDE JAARGANG, NUMMER EEN, SEPTEMBER 1983

c(l)atspraak

TWEEMAANDELIJKE UITGAVE VAN
FANCLUB „THE CATS CLAN“
GEDDINGMOOR 38, NIEUW-VENNEP
President: Eric Jaap Izaks
Administratie: Tineke Izaks
Redactie: Hans van der Wereld
Beethovenlaan 114, Leiden.
Abonnementsprijzen:
Nederland fl. 7.50 per jaar
Belgie 110 Fr. per jaar
Gironummer:
1261713 t.n.v. E.J. Izaks
te Nieuw-Vennep

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:
THEO KLOUWER
JAAP SCHILDER
ARNOLD MUHREN
„NIEUW VOLENDAM“
THEO ROOS

FOTO'S:
JANOSH BARENDSEN
BEP VEERMAN
ARIOLA
BOVEMA/EMI
„NIEUW VOLENDAM“
RED BULLET
CBS/ARTONE
MARIANNE ZEGERS
HANS VAN DER WERELD

VORMGEVING:
PIERRE VAN DEN BROEK
HANS VAN DER WERELD

DRUK:
DELTABACH BV, LEIDEN

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar ge-
maakt worden d.m.v. druk, fotocopie,
microfilm of op welke andere wijze ook
ook zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.
Zonder schriftelijke toestemming van
de uitgever is het verboden dit blad
op te nemen of ter beschikking te
stellen van een leesportefeuille.

BABY'S

Op zondag 24 juni werden Jaap en Aal
Schilder voor de derde maal trotse
ouders. Op die dag werd namelijk hun
tweede zoon John geboren, die de na-
men Johannes Jacobus Clemens kreeg.
John woog bij zijn geboorte 6½ pond
en is een kerngezonde baby met git-
zwart haar. Nogmaals vanaf deze
plaats onze hartelijke gelukwensen aan
Jaap en Aal!

Er zitten trouwens nog meer baby's aan
te komen. Eind oktober verwachten
Theo Kluwer en zijn vrouw Wilma hun
eerste kind en aan het eind van het
jaar wordt er een derde kind verwacht
bij manager Jan Buys en zijn vrouw
Aal.

In dit nummer

CATSSTORY DEEL 3

In deze aflevering van C(l)atspraak alweer
de derde aflevering van ons vervolgverhaal
de Catsstory. Veel fans blijken deze arti-
kelreeks op hoge prijs te stellen, gezien
de vele brieven die wij hierover ontvingen.
In dit derde deel vertellen we de verdere
avonturen van Jaap, Arnold, Cees, Theo
en Piet in hitland. Deze aflevering gaat
tot begin 1968, toen The Cats hun eerste
LP al gemaakt hadden.
Pagina 3.

WAT VINDEN ZIJ VAN THE CATS?

Deze vraag stelden wij aan een aantal
Nederlandse popartiesten. Onomwonden
gaven enkele leden van Left Side, Jen
Rog, George Baker Selection en Earth &
Fire hun mening over hun Volendamse kol-
lega's. Ook een aantal fanatieke Catsfans
uiten hun mening in deze reportage die be-
gint op pagina 8.

PIET VEERMAN EN ZIJN OUDERS

In het kader van onze reeks „The Cats en
hun ouders“ bracht onze redakteur Hans
van der Wereld ditmaal een bezoek aan de
heer en mevrouw Veerman, de ouders van
Piet Veerman. Enigst kind Piet poseerde
in de achtertuin van zijn ouderlijk huis
voor onze camera. Pagina 6

MADDOG

is de nieuwste Volendamse popgroep. Hun
eerste single „It's gonna be better“ werd
tevens hun debuut in de hitparade. Hans
van der Wereld sprak met de groep en mana-
ger Do Mühren in Do's bar aan de Haven...
Hoe Maddog over het een en ander denkt
kun je lezen op pagina 13

VOLENDAM HOOG!

is een verzamel-LP die werd uitgebracht
t.b.v. de R.K.S.V. „Volendam“. Over het
hoe en waarom van deze interessante LP
op pagina 15 meer.

BIJ DE VOORPLAAT

Piet en zijn vrouw Neel sieren
ditmaal de cover van C(l)atspraak.
Neel wilde aanvankelijk niet op de
foto, maar na een beetje aandringen
wilde ze wel even poseren. Dit is
het resultaat.
Foto: Hans van der Wereld.

LP „VAYA CON DIOS“

Naast de „officiële“ LP's worden ook door The Cats LP's samengesteld voor
diverse boeken- en platenclubs. De ECI bood haar leden een leuke LP aan onder
de titel „Vaya con dios“. De hoes van deze LP is versierd met het vel stickers
wat je bij „Signed by The Cats“ kreeg. De ECI-Cats-LP herbergt de volgende
nummers: „Vaya con dios“, „I've been in love before“, „Why“, „I saw her at
the station“, „Let's dance“, „How did you feel“, „Country woman“, „Scarlett
ribbons“, „Winter's end“ en „Trying to explain“. Deze LP is niet verkrijgbaar
in de platen zaak, maar alleen verkrijgbaar voor leden van de ECI voor f 15,50.

Zo ziet Dirk Plugboer uit Schermer
Catszanger Piet Veerman. Schrijft
Dirk: „Of hij er op lijkt moet ieder
maar voor zichzelf uitmaken“...

„LET'S GO TOGETHER“ IN DE HITPARADE

Veronica Top-40

26 mei 1973 - alarmschijf	
2 juni Top-40	15
9 juni	7
16 juni	7
23 juni	9
30 juni	15
7 juli	16
14 juli	32

Noordzee Top-50

26 mei 1973 - Troef 20	5
2 juni 1973 - Top-50	27
9 juni	11
16 juni	7
23 juni	7
30 juni	15
7 juli	16
14 juli	38
21 juli	50

Zoals je ziet heeft „Let's go together“
niet zo'n geweldige hitparade-notering
gehad als we van The Cats uit het
verleden gewend waren. Naar Cats-be-
grippen is deze plaat dan ook een
„flop“ geweest en een gouden plaat
zit er dan ook echt niet in voor onze
Volendamers. Jammer, een volgend
keer beter!

Catsstory

DEEL III

In de vorige aflevering van ons vervolgverhaal 'de Catsstory' hebben jullie kunnen lezen hoe The Cats langzamerhand aan het platen maken sloegen en, eenmaal onder kontrakt bij Bovema/EMI, met 'What a crazy life' hun eerste hit scoorden. In dit derde deel vertellen we de verdere avonturen van Arnold, Jaap, Cees, Theo en Piet, tot begin 1968. We vangen ons derde deel aan in het voorjaar van 1967, toen de tweede Imperial-single werd uitgebracht: 'Viva l'amour'.

„Dat was een nummer waar we allemaal een hekel aan hadden. We wilden het helemaal niet opnemen, omdat we er van overtuigd waren dat het toch niets zou worden met die plaat. Maar de mensen bij Bovema drongen toch aan en zeiden: Neem het nou maar op, want wij weten wel wat we doen en wat goed voor jullie is. Na wat heen en weer gepraat hebben we het toch opgenomen, maar het resultaat vonden we helemaal niet bevredigend, want 'Viva l'amour' stond maar zes weken in de Veronica Top-40", vertelt Arnold Muhren.

Iets dergelijks zoals boven omschreven zou tegenwoordig bij The Cats niet meer gebeuren. Er wordt pas een plaatopname gemaakt als iedereen er achter staat en ervan overtuigd is dat het ook bij het publiek zal inslaan. Toen, in 1967, hadden The Cats bij Bovema nog niet zo veel te vertellen, ze kwamen pas kijken in het Grammophonhouse van meneer Oord!

„Viva l'amour" was geschreven door het Engelse duo Millrose en Barkan, terwijl Catszanger Cees Veerman, evenals bij „What a crazy life", voor de B-kant zorgde. Dat werd „But tomorrow".

Begin juli 1967 kwam „Sure he's a cat" uit. Deze derde single op Imperial deed het heel wat beter dan zijn voorganger. „Sure he's a cat" had een leuke tekst, terwijl ook de melodie lekker vrolijk en meeslepend was. Dat de plaat uit-

Een atdruk van de fotokaart, zoals wij die in 1966 aan Catsfans verstuurden en die The Cats ook zelf in de zaal uitdeelden. De foto werd gemaakt op de dijk in Volendam.

Hier staan de Cats op het punt om de oude Volendamse school binnen te gaan, waar ze destijds op de vrije zaterdagmorgen repeteerden. Later gebeurde dat in het thans afgebroken Cultureel Centrum tegenover het Amvo-restaurant. Tegenwoordig wordt er gerepeteerd in de studio achter Arnold's huis.

stekend verkocht kwam ook door de zeer goede B-kant: „Without your love”, dat Cees Veerman schreef. Dat nummer werd een van de meest gevraagde Catssongs voor de radio-verzoekplatenprogramma's. Ook tijdens zaaloptredens van The Cats werd erg vaak om dit nummer gevraagd. „Without your love” verscheen later op de solo-LP van ex-Golden Earring zanger Frans Krasenburg.

Zoals gezegd: „Sure he's a cat” verkocht aardig. Er gingen er ongeveer 50.000 van over de toonbank. Lang niet zo veel als er tegenwoordig van een Catssingle verkocht worden, maar je moet niet vergeten dat ze toen nog allemaal amateurs waren en dagelijks opgewekt naar hun respektievelijke werkgevers togen. Hun Catswerk beschouwden ze zuiver als een leuk betaalde hobby voor het weekend. In die tijd (1967) kostten de Cats voor een avond fl. 900,- „schoon”. Daarmee waren ze toen al een van de best betaalde Nederlandse groepen. En dat voor amateurs!

In het najaar van 1967 verscheen „What is the world coming to” ge-

koppeld aan „How could I be so blind”, een kompositie van Jaap Schilder, die door Piet Veerman werd gezongen. Het was het eerste nummer van Jaap dat op de plaat werd gezet. Commercieel gezien

was „What is the world coming to” ook niet zo'n geweldig succes. Langer dan vijf weken hield de plaat het in de Top-40 niet uit. Ongeveer gelijktijdig met de single „What is the world coming to” verscheen de eerste LP van The Cats. De titel was „Cats as Cats can”

bedacht door Eric Izaks, de president van de fanclub. Aan „Cats as Cats can” hadden The Cats maandenlang gewerkt. Het resultaat was er dan ook wel naar: een dozijn uitstekende nummers, langzame, snelle, droevige en vrolijke werkjes, kortom, een plaat vol afwisseling, mede ook door de verschillende solozangers. Een nummer stond er op waaraan — naar alle waarschijnlijkheid — een hitsingle verloren ging: het door Piet Veerman gezongen „Love of the common' people”. Als dit nummer toen op single was uitgebracht hadden de Cats hoogstwaarschijnlijk al veel eerder een der belangrijkste Nederlandse popgroepen geworden. Dat werden ze eigenlijk pas na het grandioze succes van „Lea”.

Roel Kruize, tegenwoordig directeur van Bovema maar in 1967 nog perschef van de Haarlemse platenmaatschappij, schreef achter op de hoes van de eerste Cats-LP o.a. het

In de beginjaren gingen The Cats met een VW-busje naar hun optredens. Dat groen-beige busje (XF-47-07) was voorzien van een aanhanger met daarin de meeste spullen van de Cats. Het ouwe trouwe busje werd bestuurd door Jan Buys, die met een stevige sigaar in de mond van huis wegreed als hij 's zaterdags en 's zondags de groepsleden ophaalde . . .

volgende: „Op deze eerste LP bewijzen de Cats dat hun hits belijst geen uitschieters waren. Ze demonstrenen een veelzijdigheid, die hen terecht een topplaats onder de Hollandse beatgroepen doet innemen. Dat The Cats een unieke eigen sound hebben, danken zij vooral aan hun geweldige vokale prestaties, die in de uiterst gevarieerde repertoirekeuze op deze LP bijzonder goed uit de groeven komen”.

Over het algemeen waren de kritieken op het eerste langspeelgeval van de Cats gunstig. De plaat werd in vele dag- en weekbladen genoemd en „Cats as Cats can” zorgde er voor dat de vijf Volendammers langzaam maar steeds bekender werden.

Toen — ik kan me nog goed herinneren, dat ze het zeiden: „We geven ons zelf nog twee jaar, dan kent niemand ons meer”. Hoe anders is het gelopen! Ze hebben nu wereldvermaardheid, iets wat zij in hun stoutste dromen niet gedacht zullen hebben!

In het voorjaar van 1968 verscheen er weer een nieuwe Cats-single: „Turn around and start again”/„Remember the good times”. De B-kant was weer van de hand van Cees Veerman. Ook deze single haalde de Top-20 weer, maar een Top-10 notering zat er nog niet in. Dat was tot op heden nog steeds niet gelukt.

Tot nu toe bevatten alle A-kanten van de singles (behalve „Viva l'amour”) komposities van de hand van David en Jonathan (Greenaway and Cook). De samenwerking tussen de Volendammers en dit Britse duo is heel toevallig ontstaan. Op zoek naar een A-kant van hun eerste single vonden The Cats een bandje van een onbekend Canadees groepje met daarop „What a crazy life”. Toen bleek dat de komponisten daarvan Engelsen waren en verbonden aan dezelfde platenmaatschappij als The Cats (EMI, ofwel Bove-ma in Holland), was het contact gauw gelegd. David en Jonathan hebben hun Hollandse hitvertolkers in Amsterdam ontmoet, om precies te zijn op zaterdagmiddag 16 december 1967 in het Americanhotel.

David en Jonathan bleken zeer over de prestaties van The Cats te

spreken te zijn. Jonathan verklaarde: „We zijn steeds weer benieuwd wat The Cats van onze songs gemaakt hebben. Het is altijd een blijde verrassing, mooier dan we ons zelf voorgesteld hebben. De arrangementen (van Wim Jongbloed) zijn uitstekend”.

Dat de opvattingen van David en Jonathan nogal ver uit elkaar lagen, bleek bijvoorbeeld uit „Sure he's a cat”. Dat werd door de Engelse Mercey's geproduceerd door de komponisten, heel lijsig op de plaat gezet, terwijl The Cats er een snel, krachtig nummer van gemaakt hebben.

WORDT VERVOLGD

VIVA L'AMOUR IN DE TOP-40

15 april 1967	39
22 april 1967	29
29 april 1967	26
6 mei 1967	30
13 mei 1967	37
20 mei 1967	40

WHAT IS THE WORLD COMING TO IN DE TOP-40

28 oktober 1967	38
4 november 1967	31
11 november 1967	27
18 november 1967	28
25 november 1967	36

SURE HE'S A CAT IN DE TOP-40

21 juli 1967	23
29 juli 1967	20
5 augustus 1967	25
12 augustus 1967	17
19 augustus 1967	14
26 augustus 1967	12
2 september 1967	16
9 september 1967	21
16 september 1967	25
30 september 1967	35
30 september 1967	32
7 oktober 1967	40

TURN AROUND AND START AGAIN IN DE TOP-40

24 februari 1968	34
2 maart 1968	27
9 maart 1968	20
16 maart 1968	14
23 maart 1968	14
30 maart 1968	16
6 april 1968	22
13 april 1968	25
20 april 1968	31

Wist je, dat

PLATENSHOP SOMBROEK

je voor al je bestelde platen geen verzendkosten rekest?

Platenshop SOMBROEK bv
Havenstraat 3, Volendam,
telefoon 02993-4140-4799
Giro 1607765 t.n.v. J.Sombroek,
Vestaplantsoen 18, Volendam

Een mistige dag in Volendam. The Cats staan hier op het muurtje bij de R.K. kerk aan de Julianaweg. Het is hetzelfde muurtje waartegen Theo later nog eens aanreed met zijn auto . . .

PIET VEERMAN EN ZIJN OUDERS

In ons vorige nummer van C(l)atspraak namen we jullie mee naar de ouders van „Cat“ Jaap Schilder. Deze keer nemen we jullie mee naar de ouders van zanger Piet Veerman, die heel dicht bij Jaap's ouders wonen. Zoals de meesten van jullie wel weten, zijn de moeders van Jaap en Piet zusters van elkaar.

Piet's ouders, Marie Steur en Jaap Veerman, trouwden met elkaar op 7 januari 1940. De vader van Piet is jarenlang werkzaam geweest als timmerman. Dat was hij in overheidsdienst, namelijk bij de Oranje-Nassau kazerne in Amsterdam. Nog maar kort geleden — op 27 april — is hij met pensioen gegaan.

Zoals alle ouders van The Cats hebben ook mevrouw en meneer Veerman de eigenschap dat ze erg smakelijk kunnen vertellen over hun verleden, dat ze — zoals alle ouders van The Cats — praktisch altijd op Volendam hebben doorgebracht.

Piet, de populaire Catszanger, is iemand met een groot gevoel voor humor, wat soms

op de TV en zeker tijdens een zaaloptreden is te merken, en ook zijn moeder is een vrolijke vrouw die graag en veel gein vertelt!

Voor een beetje hilariteit zorgde ze toen Piet met zijn vader en zijn moeder op de foto moest. Ze stond er op dat Piet zijn haar eerst eens ordentlich uitborstelde, iets, waarvan Piet weinig notitie nam. We merkten duidelijk dat mevrouw Veerman die lange haren van Piet maar niets vindt, evenals Theo's moeder niets moet hebben van Theo's lange blonde lokken.

Maar goed, de foto's zijn toch gemaakt en het resultaat zien jullie in deze reportage. Nadat onze serie foto's was gemaakt kwamen er een aantal oude foto's van toen nog Pietje voor de dag. Er waren hele leuke opnamen bij, die we meekregen voor publicatie in C(l)atspraak.

Op foto 1 staat Piet toen hij ongeveer twee of drie jaar was. Aan zijn ogen kun je duidelijk zien dat ie het is!

Foto 2 is een plaatje dat geschoten werd

tijdens de Volendammer kermis van 1950. Piet is hier een jongetje van een jaar of zeven oud. Op deze foto is duidelijk te zien dat de Catszanger veel op zijn vader lijkt! Foto nummer drie is precies twee jaar later gemaakt op de Volendammer kermis van 1952. Piet's vader staat gekoncentreerd te mikken op de roos, terwijl moeder en Pietje (rechts naast zijn vader) gespannen toekijken.

Foto nummer 4 tenslotte is er een uit de diensttijd van soldaat Veerman is Ossendrecht. Vader Veerman vertelde bij deze foto: „Van de totale diensttijd van Piet heeft hij 54 dagen in de bak gezeten: Hij was nogal eens tegen de draad in . . .” Een keer was dat de oorzaak van 'n Catsop-treden zonder sologitarist . . . Dat was in Edam en Arnold, Cees, Theo en Jaap hadden toen de flop van hun leven!

We hebben ook nog een serie trouwfoto's Piet gezien, maar die wilde hij niet in het fanblad zien! Zijn vrouw Neel zou het prachtig vinden als er een paar van gepubliceerd werden, maar Piet's antwoord was en bleef — helaas! — nee . . .

We hopen onze artikelenreeks „The Cats en hun ouders” in het novembernummer voort te zetten met „Arnold Mühren en zijn ouders”.

Tekst en foto's:
HANS VAN DER WERELD

OUDE FANBLADEN

In het vorige nummer van C(l)atspraat vertelden we jullie hoe je in het bezit kunt komen van oude fanbladen. Dit stukje deed wonderen, want in een paar weken waren diverse nummers van ons blad al helemaal uitverkocht. We geven hier nog even een overzichtje van de nummers die we nog uit beperkte voorraad kunnen leveren: mei 1971, januari 1972, maart 1972, mei 1972, juli 1972, november 1972, maart 1973, mei 1973 en juli 1973.

In al deze nummers tal van interessante artikelen van blijvende waarde (waar hebben we dat geluid al eerder gehoord?). Oude nummers van C(l)atspraat zijn ook aantrekkelijk voor fans die plakboeken over The Cats samenstellen en hiervoor niet de schaar willen zetten in hun abonnement. De aangegeven weg is dus: ouder nummers nabestellen! Dat kan door storting van een piek per stuk op gironummer 1261713 ten name van E.J. Izaks, Geddingmoor 38 in Nieuw-Vennep.

De fanclub en The Cats bedanken iedereen die tijdens de vakantie een kaartje stuurde naar Volendam of de fanclub. Het was helaas onmogelijk voor The Cats en voor ons om iedereen een kaart terug te sturen.

BAR

„De Molens”

Eig. E.G.M. Smit

Haven 114

VOLENDAM

Tel.: 32 66

JERNEY KAAGMAN

ALBERT WEST

GERARD KOERTS

GEORGE THE

THEO VAN SCHERPENSEEL

Wat vinden zij

ALBERT WEST

ex-zanger The Shuffles:

Het feit dat The Cats al jaren aan de top staan is een bewijs, dat zij klasse bezit. Deze klasse schuilt voornamelijk in de composities en de vokale benadering ervan. Het zijn zeer sympathieke jongens en zijn erg vriendelijk als je ze tegenkomt. Ik hoop dat ze nog lang blijven bestaan en deze sound blijven maken (misschien een beetje country erbij), want ook ik geniet nog steeds van The Cats. Verder wens ik jullie, fans, veel plezier met The Cats!

ENIG OM TE ZIEN

The Cats, ze zijn geweldig! Waarom? Hun muziek is het einde, ik ga er helemaal in op. Ze kijken altijd ernstig tijdens optredens maar zijn toch zo rustig en sympathiek. Dolgraag zou ik eens persoonlijk met ze kennis maken. Ze zijn allemaal zo enig om te zien. Hun platen zijn ook fantastisch. Het mooiste nummer vind ik „If you'll be my woman" van de LP „Aglow". Ik ben weg van ze en altijd zal ik van ze houden, tot het bittere einde. Het is te hopen dat ze nog lang doorgaan. Ik zal geen plaat van ze overslaan!

Bea Karsten
Kerkebuurt 151
Berkhout

RON WESTERBEEK

organist Sandy Coast:

The Cats, is dat familie Veerman? Hele goeie jongens, geloof ik wel. California-soep en zo . . . Ik vind, dat ze als groep erg goed zijn, niet mijn smaak, maar erg goed!

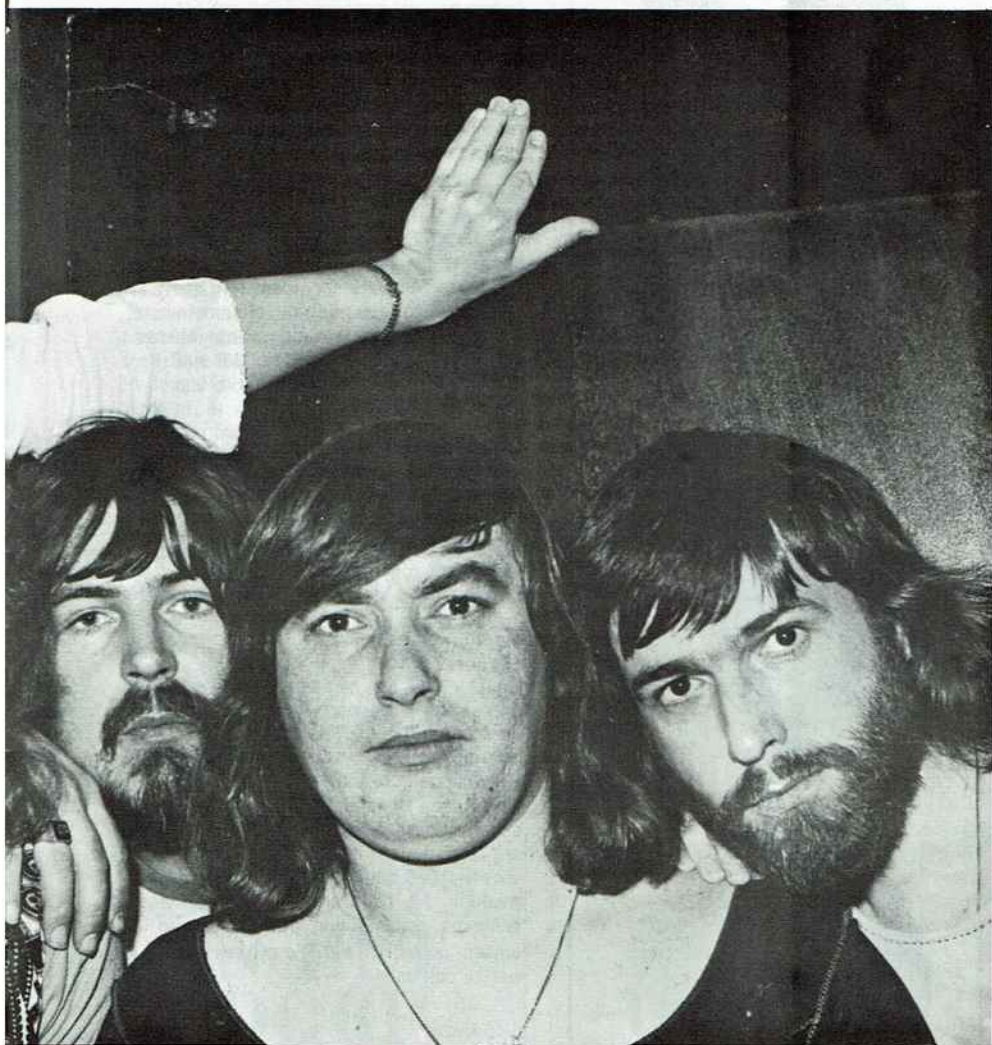
VAN NEDERLAND MOETEN WE HET MAAR HEBBEN

Waarom ik The Cats goed vind? Allereerst

Als we vertellen dat The Cats een groep vormen met een verschrikkelijk groot aantal fans dan is dat niets nieuws. Stapels fanmail worden er in Volendam en bij ons in Nieuw-Vennep dagelijks aangevoerd. Daar uit blijkt vaak overduidelijk hoe al die fans over hun favorieten denken. We hebben ons ook weleens afgevraagd hoe andere Nederlandse artiesten nu denken over hun kollega's uit Volendam. Een heel enkele keer hebben we eens gelezen dat Harry Muskee, beter bekend als Cuby, nou niet direkt een fan van The Cats is. Hij noemde hun muziek smalend „rusthuismuziek" . . . Het leek ons weleens leuk om een aantal popmusici naar hun mening te vragen. Dat er daarbij weleens een zit die een Catsfan niet graag hoort, nemen we voor lief; het is tenslotte de eigen mening van de geïnterviewde! We hebben in dit artikel ook een aantal meningen van Catsfans weergegeven.

van The Cats?

omdat Piet Veerman een geweldige, goede, en melodieuze stem heeft. Ten tweede de hoge stem van Jaap en het geweldig soepele en goed afgewerkte drumwerk van Theo. Ik zit zelf op een drumband en ik let altijd op de drummer niet alleen bij The Cats maar ook bij andere orkesten zoals James Last. Ten derde hou ik van The Cats omdat ze al hun liedjes, zowel op single als LP, allemaal zelf schrijven. De liedjes van The Cats zijn geweldig goed geschreven, zowel de tekst als de muziek. Bij de meeste groepen of zangers bestaat een liedje uit vier of vijf noten en die worden dan zo'n drie minuten lang telkens weer herhaalt, zodat je twee minuten te lang luistert, want na een halve minuut weet je het hele liedje al.

De bekendheid van The Cats in het buitenland liegt er ook niet om. Ook zoals Katja

Ebstein en de zanger van de Duitse groep The Lords, die allebei een nummer van The Cats opgenomen hebben. Als ik zoiets lees dan ben ik trots op onze eigen Cats en dan denk ik; van Nederland moeten we het maar hebben!

Dit zijn de belangrijkste punten waarom ik The Cats goed vindt. Ik hoop dat ze nog lang blijven bestaan en dat nog veel, oude als jonge mensen, van The Cats kunnen genieten. Er zijn een heleboel oudere mensen die de muziek van The Cats heel fijn vinden!

Janny Molenaar
Molenhoek 10
Molenaarsgraaf

TON VAN DER KLEIJ
drummer Earth & Fire:

Goeie groep! Ik heb ze nog nooit live ge-

JAAP SCHILDER

EVERT-JAN REILINGH

HANS ZIECH

KAREL H. HILLE

MARTIN VEERMAN

zien, maar ik ken ze wel van de TV-studio's en zo. Platen en muziek zijn goed, vooral de laatste LP.

JAN VERMEULEN
basgitarist Sandy Coast:

Ik ben niet zo dol op die muziek van The Cats. Wat moet ik er verder over zeggen? Ieder zijn smaak, ja toch? Ik zeg niet dat ik het niet goed vind, maar ieder z'n smaak. Er zijn blijkbaar genoeg mensen die er wel van houden.

CEES TOL
sologitarist BZN

Ik vind The Cats gewoon goed. Het blijft altijd goed. Daar kun je een uur over praten, het blijft gewoon goed, wat ze ook doen!

ONNO BEVOORT
drummer Sandy Coast:

Dat is moeilijk hoor, vind ik. Sommige dingen vind ik goed, zoals „Country woman”. Cees Veerman vind ik leuke dingen doen.

HANS ZIECH
basgitarist Earth & Fire:

The Cats; aardige jongens! In hun genre goed. Wat moet je er verder over vertellen? Dit zijn de twee belangrijkste aspecten voor mij!

FRITS BOON
zaalhouder in Venhuizen:

The Cats? Goed! Ze moesten alleen wat vaker in Venhuizen komen. Zesentwintig keer per jaar of zo!

THEO VAN SCHERPENZEEL
sologitarist Jen Rog:

The Cats? Een erg goeie groep. Of je er nu van houdt of niet, goed is het. Dat staat als een paal boven water. De jongens kunnen verschrikkelijk mooi zingen en het zijn aardige jongens!

GEORGE THE
sologitarist George Baker Selection:
Ik heb The Cats een maand of vier geleden eens gezien en dat optreden vond ik erg goed. Hun platen hebben een goede sfeer. Ik heb geen platen van ze; ik luister trouwens toch weinig naar platen.

JERNEY KAAGMAN
lead-zangeres Earth & Fire:

Tot mijn spijt heb ik The Cats nog nooit live gezien noch gehoord. Wel heb ik kennis gemaakt met de leden van de groep, die ik her en der bij verschillende televisie-opnamen ben tegengekomen. Over de mensen in de groep kan ik je ronduit zeggen, dat ik het een ontzettend humoristische groep vind. Ik herinner me een vliegtocht van Berlijn naar Schiphol, waarbij de stewardessen bijna hun haar uit het hoofd trokken, aangezien de meest rare voorwerpen van voor naar achter door het vliegtuig vlogen. Maar ja, dat zegt natuurlijk niets over de kwaliteiten. Zoals eerder gezegd: geen mening over live-optreden, wel natuurlijk over platen. Cats-platen zijn voor mij: melodieuze, harmonische en zeer goed geproduceerd. Verder zijn de Cats niet weg te denken van de Nederlandse pop-scene, aangezien zij daar hun sporen al dubbel en dwars ver-

TON VAN DER KLEIJ

MARIETJE KWAKMAN

CEES TOL

CHRIS KOERTS

MARTINE BIJL

diend hebben. De groetjes aan alle fans.

EVERT-JAN REILINGH
sologitarist Left Side:

Ze doen het goed, he? Bewegen zich nu goed op het toneel. Ik heb zelf geen Cats-platen, ik heb zo'n rare smaak!!

MARTIN VEERMAN
drummer Jen Rog:

Ik ben het wel eens met Theo van Scherpenseel. Wat The Cats zijn, dat zijn ze ook werkelijk waard. Misschien instrumentaal niet zo, maar op vocaal gebied steken ze toch wel ver, nou, ik kan wel zeggen internationaal boven iedereen uit. Meer kan ik er niet over zeggen.

MARIETJE KWAKMAN
soliste Volendams Operakoor:

The Cats? Een goede groep! Ik ben een keer met Jan Tuf meegeweest naar Purmerend waar The Cats speelden. Nog nooit in mijn jonge leven heb ik zo'n mooie avond gehad, maar wat me wel opviel was dat de meisjes zo erg riepen. Dat zou ik nooit doen, ook al trad mijn lievelingszangeres Melanie op.

CHRIS KOERTS
sologitarist Earth & Fire:

The Cats, ja, wat je daar nu van zeggen? Nou, gewoon, confessionele muziek he? Ik vind het wel volgens de regels allemaal. Het is erg zoet allemaal. Het is niet af te kraken, het is maar waar je van houdt, he?

MARTINE BIJL
zangeres:

Laat ik beginnen met te zeggen dat ik niet zo geweldig „popperig” ben, weinig echt de scene bijhoudt. The Cats daarentegen vind ik wel leuk, want ze maken begrijpelijke muziek die jong en oud aanspreekt. Ze hebben een compromis gevonden tussen pop en kommersieel. Ik ken The Cats ook al erg lang, nog uit de tijd dat ze opnamen voor het Durlaphone-label in Amsterdam maakten. Ja, The Cats zijn aardige jongens gebleven, ondanks hun grote successen in binnen- en buitenland. Ze blijven populair, wat ze ook doen.

KAREL H.HILLE
hoofd Pers & PR Bovema/EMI:

Ze hebben vele gezichten. Het gezicht van een bankdirecteur en een Damslaper, van een Volendamse visser en een aristocratische wiskydrinker, van een rusteloze hippy en een gepensioneerde grijsaard. Het gezicht van gewone mensen zoals u en ik. Eigenlijk is het dan ook geen wonder dat ze een Edison en vele gouden platen in ontvangst mochten nemen. Het betekent niet meer dan een uitroep teken achter een succesvolle carrière. En als we heel eerlijk zijn is het ook niet zo verwonderlijk dat de weg naar het succes met goud geplaveid is. Praktisch alle grote hits werden door The Cats zelf geschreven en gekomponiseerd en op een volkomen eigen en unieke wijze geïnterpreteerd.

Te koop:
Een ARISTONA 2 x 5 W
 stereo-versterker met aansluitingen voor pick-up en tape/ band-recorder. z.g.a.n. fl. 100,—. Tevens 2 boxen vermogen 10 W. fl. 80,—.
 Alles in een koop!
 P.T. v.d. Broek, Narcissenstraat 37, Lissebroek.

STEALERS WHEEL

Stealers Wheel

AM Records AMLS 68121

Joe Egan, Gerry Rafferty, Paul Pilnick, Tony Williams en Rod Coombes, tesamen vormend de formatie Stealers Wheel, hebben momenteel in Nederland hun eerste hit met „Stuck in the middle with you”. Enige maanden geleden hoorde ik deze LP van deze Engelse formatie bij Arnold Muhren en ik was direkt kapot van dit album, zoals dat heet. In veel songs op deze plaat, o.a. „Stuck in the middle with you” herkende ik veel terug van de Beatles in hun nadagen maar meer nog Paul McCartney en zijn Wings in een verbeterde uitgave. Want hoe groot of The Beatles ook waren, Paul met zijn Wings hoeft voor mij echt niet. Maar dit even terzijde, Stealers Wheel. De groep werd ruim twee jaar geleden opgericht door Gerry Rafferty. Aanvankelijk was het de bedoeling dat de basis van Stealers Wheel een driemans „heavy” band zou worden, maar daar kwam weinig van terecht, toen de uit Glasgow afkomstige Joe Egan zich bij de groep aansloot. Het duurde vrij lang voordat het felbegeerde

DE CATS IN HET DORP

Eén van Nederlands bekendste beatgroepen was onlangs in Het Dorp. Op 11 mei jl. traden in een overvol KKC en voor een bijzonder enthousiast publiek The Cats uit Volendam op. Een gratis optreden, waarvoor de belangstelling zó groot was, dat helaas niet iedereen een kaartje had kunnen bemachtigen. The Cats, die bijzonder tevreden waren over hun succes, hebben echter toegezegd nog eens terug te komen. Mej. Baggerman, voorzitter Rekreatiekommissie bood de vermaarde, uit 5 leden bestaande, formatie ieder nog een fles sherry aan.

ALBUMS

sukses kwam. In die tijd van voorbereiding toerde Stealers Wheel door geheel Engeland en kreeg zodoende een aardige bekendheid. Geruime tijd geleden maakte zij voor AM-Records in Londen hun eerste LP, „Stealers Wheel”, onder de bezielende leiding van het producersduo Leiber en Stoller. Op deze eersteling is ook hun eerste Nederlandse hit „Stuck in the middle with you” terug te vinden.

Zoals ik hierboven al schreef is de muziek van Stealers Wheel een beetje een mengeling van Beatles, Wings en hier en daar iets Pink Floyd, in de zang dan tenminste. Ook iets van de vroegere idee — hard-rock-band — is nog wel iets terug te horen, in het laatste nummer van kant een, „Outside looking in”. Over het algemeen genomen vind ik de nummers op de LP niet zo uitermate kommersieel. Hun meergenoemde hitsukses is echt een uitschieter. In de meeste andere nummers gaan zijn in hun muziek veel verder dan het simpele McCartney-deuntje dat nu in de hitparade staat.

De hoes is ook wel een vermelding waard. Een prachtige tekening van de vijf Stealers. Hun koppen zijn gemonteerd op dieren-lichamen en tussen de haren, oortjes, poten e.d. van die beesten staat een heleboel keren de naam van Stealers Wheel geschreven. Een leuke puzzel om eens uit te visen hoeveel keer de naam Stealers Wheel op de voorkant van de hoes voorkomt!

KANSAS CITY SOUTHERN

Dillard & Clark

AM Records 86436 ZT

De legendarische formatie Dillard & Clark staat door de huidige activiteiten van Gene Clark en Doug Dillard nog steeds volop in de belangstelling. Vandaar dat de release van een slechts fl. 11,90 kostend album, onder de naam „Kansas City Southern”, voor velen een prettige verrassing zal zijn. Op deze langspeler staan, behalve tracks uit de twee officiële Dillard & Clark LP's Gene's solowerkje „For a Spanish guitar” en drie nooit eerder verschenen songs: „Don't be cruel”, „Why not your baby” en „Lying down in the middle”. Zoals we onderhand van Dillard & Clark — en speciaal van de laatstgenoemde — gewend zijn, betekent ook deze plaat weer een juweeltje, al kleven er dan ook hier en daar kleine schoonheidsfoutjes aan. Bijvoorbeeld in het nummer „In the plan”, waar Bernie Leadon (tegenwoordig in The Eagles) prachtig bezig is op de banjo. Aan het eind hoor je daaroverheen Gene met zijn smoelschijf Bernie's muziek overstemmen. Nou mag Gene nog zo goed met het harmonica-ijzer overweg kunnen, een banjo moet naar mijn idee wel de boventoon voeren. Maar goed, daar zullen we het verder maar niet over hebben want deze plaat bevat toch zoveel moois. Hoe kan het ook anders als de volgende namen als medewerkers op de hoes vermeld staan: Sneaky Pete, Chris

Hillman, Bernie Leadon, Don Beck, Byron Berline, Donna Washburn en Jesse Ed Davis ...?

Kansas City Southern is een plaat die wij weer een ereplaatsje in onze discotheek hebben gegeven, die steeds meer platen gaat omvatten uit het Byrds-syndicaat.

STONEWALL

Sandy Coast

Polydor 2925 014

Erg lang heeft de Sandy Coast gewerkt aan haar nieuwe LP, die onder de titel „Stonewall” al weer enige weken in de platenwinkels ligt.

Duidelijk is te horen — zoals dat overigens op alle platen van de Sandy Coast te horen is — dat er weer met veel inzet gemusiceerd is.

We herinneren ons nog goed dat de Sandy Coast al weer een jaar of vier geleden kwamen met hun LP „Shipwreck”, een plaat die nauwelijks indruk maakte, ondanks het feit dat we die plaat gerust mogen rekenen tot een der beste wat op dat gebied tot nu toe in Nederland werd gemaakt. Daarna kwam de LP „Sandy Coast” en nu is er dan „Stonewall”. Ik begin met het noemen van het naar mijn smaak beste uit de bus gekomen stuk van deze plaat:

„Wonderland”. Hans Vermeulen zingt hier over het Beloofde Land, overvloeiend van melk en honing. Erg goet doet de Bouzouki het (is het eigenlijk wel een Bouzouki?) op de achtergrond. De begeleiding in dit nummer staat wel even als een huis. Een pittig, krachtig nummer, wat het naar mijn smaak op single best zou doen. Opvallend is het aandeel van organist Ron Westerbeek. Hij schreef vier van de tien songs. In het verleden zorgde hij ook al voor de hits als „Summertrain”, „Just tow little creatures” en de laatste hit van de Sandy Coast, „Blackboard jungle lady” (ook op deze nieuwe LP). Ron Westerbeek vinden we als komponist een steeds belangrijker figuur worden. Zijn produkten zijn van een hoog gehalte. We zien hem nog wel eens de kant van het producersvak uitgaan. Producer van Stonewall was overigens weer Jaap Eggermont, die ook de vorige LP van de Sandy Coast al opnam. Tien nummers staan er op deze plaat en al die tien nummers getuigen van een sterke variatie, ondanks het feit dat Hans Vermeulen en Ron Westerbeek tekenden voor alle nummers. Drummer Onne Bevoort leefde zich weer uit op de hoes — die evenals van vorige Sandy Coast LP's — door hem werd ontworpen.

Sandy Coast heeft een misschien niet zo opvallende, revolutionaire langspeler gemaakt, maar wat er op staat is gewoon vakwerk. De groep bestaat dan ook al twaalf en een half jaar! Het zou overigens wel leuk zijn om een dubbel-album uit te brengen met een overzicht uit de rijke platenkariere van de Sandy Coast ...

Nieuwe Cats LP!

Heet van de naald kunnen we in dit nummer van C(I)atspraak berichten over de nieuwe LP van The Cats, die — als alles meezit — eind september uit gaat komen. We laten hieronder de titels volgen van een aantal nummers, die hoogstwaarschijnlijk op de nieuwe LP — waarvoor nog geen titel bekend is — komen. We publiceren deze titels overigens wel onder voorbehoud, want het is nog allerminst bekend, welke titels er precies op de LP komen. Op het moment dat wij dit schrijven (begin augustus) hebben wij bij Jan Tuf de banden gehoord. Wat we hoorden verbaasde ons allemaal zeer, want het geluid op de nieuwe Cats LP lijkt erg weinig op dat wat we van de groep tot nu gewend waren. Het is helemaal een LP in de stijl van The Eagles en de Flying Burrito Brothers, helemaal in het straatje van ondergetekende...

Opvallend is het zeer grote aandeel wat Jaap heeft gehad in de nieuwe composities. Hij schreef ettelijke nummers van een zeer hoog niveau. Daarentegen is het aandeel van Piet Veerman dit keer minimaal. Ook Cees heeft een aantal nieuwe stukken klaar en ook die zijn erg mooi. Het eerste nummer wat we hoorden was „I will fellow”, een door Jaap gekomponiseerd en door Arnold gezongen song. Er zit een opvallende baspartij in. Een ander nummer van Jaap is „Sunshine”, wat veel op „I will fellow” lijkt. „Sunshine” wordt gezongen door Cees. „Jimmy” is een erg goed nummer wat Arnold geschreven heeft.

Wist je, dat
PLATENSHOP SOMBROEK
ook volop de Duitse Cats-LP
„Katzen-Spiele” levert voor
de prijs van fl. 21,—.
Platenshop SOMBROEK bv
Havenstraat 3, Volendam,
telefoon 02993-4140-4799
Giro 1607765 t.n.v. J.Sombroek,
Vestaplantsoen 18, Volendam.

CATS MET ZES MAN?

Het ziet er niet naar uit dat Piet Keizer ooit nog eens The Cats zal verlaten. „Hij heeft zich in het jaar dat hij nu Cees Veerman vervangen heeft volledig waar gemaakt”, vertelde Theo Klouwer ons. „Piet Keizer heeft een fantastische steer in de groep gebracht en ik geloof niet dat hij ooit nog zal vertrekken. Sterker nog, we denken — wanneer Cees weer helemaal beter is — met zes man door te gaan. Piet Keizer zal dan misschien meer sologitaar gaan spelen en Cees zal zich op de buhne gaan toeleggen op het bespelen van een orgel of elektrische piano, waar hij al vlijtig mee oefent”. Nieuwe ontwikkelingen dus rond The Cats, die als alles volgens plan verloopt in november een toernee door Japan zullen ondernemen! We publiceren hierbij een foto van de zesmans-samenstelling The Cats die heel misschien binnen afzienbare tijd op de buhne te horen zal zijn. Enfin, we wachten maar al!

Hij zingt het zelf ook. Cees tekende voor „Down in the valley”, wat hij ook zelf zingt. Lyrisch is Jan Buys helemaal van het zeer bijzondere nummer „Master mothers natures treasures”. Dit door Jaap gemaakte nummer heeft een grotendeels gesproken tekst en je herkent er in de verste verte The Cats niet in. Die gesproken tekst wordt verzorgd door Arnold, wiens stem op een speciale technische wijze ook helemaal „verwerkt” is. Cees schreef en zingt „It's just a long lonely road”. Ook met het nummer „Diana” is dat het geval.

Ook weer iets heel apart is het nummer „Madame Gordon”, een Piet Veerman-compositie. Dit nummer heeft iets weg van Elton John en „Madame Gordon” is helemaal niet het soort song dat je — na „Lonely walk” en „Winters end” — van Piet zou verwachten. De tekst is zeer bijzonder!!

Dan hebben we nog gehoord het van Cees afkomstige „I'm going home”, wat hij zelf ook zingt. Er is ook een versie waar de zang door Piet Keizer gedaan wordt en hoogstwaarschijnlijk komt deze laatste versie op de plaat omdat het allemaal wat „voller” klinkt. Piet Keizer's stem is erg goed voor dit soort nummers.

Van het laatste nummer is ondergetekende helemaal „kapot”: het van Arnold afkomstige „Water will be deep”. Er zit een zeer swingende bas achter, terwijl het tempo van de begeleiding enorm klinkt. Naar mijn mening het beste wat The Cats de laatste jaren hebben opgenomen.

Op de band stonden ook nog twee nummers die de volgende single van The Cats moeten gaan worden: „Timemachine” of „Marybaya”. Men is het er nog niet over eens welk nummer de A-kant moet gaan worden van de nieuwe single en Jan Buys laat velen de band horen en vraagt dan een oordeel. Onze president koos voor „Marybaya” terwijl ondergetekende voor „Timemachine” meer voelt. Maar wie zijn wij... Op het moment dat dit nieuwe fanblad bij je in de bus valt zal de definitieve keus wel gemaakt zijn en kan de nieuwe single er al zijn.

Resumerend kunnen we wel stellen dat de nieuwe LP van The Cats er een wordt met een voor The Cats geheel nieuwe sound. Nummers als „The letter” en „Country Woman”, evenals een traditionele uitsmijter van Piet Veer-

man („Lonely walk” bijv.) zul je ook niet aantreffen. Met name in Amerika zien wij deze nieuwe LP van onze Cats mogelijk een flink sukses worden. Het is een LP met een flinke dosis country. Duidelijk is te merken dat The Cats sterk beïnvloed zijn door The Eagles en de Flying Burrito Brothers. We zijn benieuwd hoe de Catsfans zullen reageren op de nieuwe, zoveelste (we zijn de tel zo'n beetje kwijt!) LP van de Volendammers!

HANS VAN DER WERELD

MADDOG!

„We vinden het een eer om met The Cats vergeleken te worden”.

VOLENDAM — Een nieuwe groep — nu ja, nieuwe! — is het gelukt om met hun eerste single een redelijke hit te scoren. Het is de formatie Maddog, natuurlijk uit Volendam. In wezen bestaat Maddog al een jaartje of acht, maar niet onder deze naam. Aanvankelijk en tot voor kort opereerde het vijftal onder de naam Sympathy, maar toen bleek dat er in Den Haag ook een groep met die naam bestond koos men voor Maddog. Van manager Do Mühren (een neef van de voetballers Gerrie en Arnold en ook van Cat Arnold Mühren) kregen we een telefoontje of we een verhaaltje over Maddog wilden schrijven. Nou, dat kon!

We togen er voor naar de bar De Kakatoe — Do's eigendom — waar 4/5 van Maddog aantrad om onder het genot van een rijkelijke stroom pijs over hun wel en wee te vertellen. „We beschouwen ons nog lang niet als een topgroep, al zijn we dan wel een flink aantal jaren bezig. In deze bezetting bestaan we pas ongeveer anderhalf jaar. We moeten ons echt nog helemaal waar maken en we hebben „It's gonna be better” niet

opgenomen omdat we zo nodig platen wilden maken, maar alleen om via een plaat meer werk te krijgen”.

Maddog — Volendammer groepen eigen — treedt natuurlijk veel op in „de Noord”, waar men Noord-Holland onder verstaat. Echter ook Friesland is een belangrijk werkterrein voor de Gekke Hond. Door het succes van hun eerste plaat „It's gonna be better” treedt de groep ook meer en meer elders in den lande aan.

KLAAS ZAG HET WEL ZITTEN

Hoe kwam Maddog aan de eerste plaatopname? Hebben ze een kruiwagen gehad van The Cats, zoals veel verondersteld werd? „Niets van dat alles”, zegt Do. „We hebben het allemaal zelf moeten doen al hebben enkele Cats en hun manager wel een adviserende stem gehad in het een en ander. De jongens hebben reeds in het verleden diverse bandopnamen gemaakt maar daar kwam nooit een plaat uit voort. In de studio van mijn neef Arnold Mühren zijn we toen opnieuw begonnen en met een paar banden ben in samen met Jan Tuf naar Bovema gestapt. Daar zag Frank Jansen het helemaal niet zitten maar Catsproducer Klaas Leyen — die het bandje later ook te horen kreeg — zag het met Maddog helemaal zitten. Een plaat was daarna gauw gemaakt en we kwamen — tegen ons aller verwachting in — in de hitparade te staan”.

We hebben veel brieven van Catsfans gehad die dachten dat „It's gonna be better” een Cats-creatie is. Verondersteld werd dat het plaatje gezongen werd door enkele Cats en dat die het nummer ook schreven. Dat is niet waar. Overigens is die gedachtengang wel enigszins voor de hand liggend, want het geluid van Maddog klinkt — althans op deze plaat — wel een beetje als de Cats van enige jaren geleden.

„Dat is zuiver toevallig! We hebben dat echt niet bewust gedaan. Overigens vinden we het wel een eer als men ons geluid met dat van The Cats vergelijkt. Tenslotte zijn zij de belangrijkste groep hier”, zegt sologitarist Jan Buys (geen familie van Jan Buys, de Catsmanager). „Iedere Volendammer groep heeft eigenlijk The Cats altijd wel een klein beetje als voorbeeld gehad, de een in grotere mate dan de andere.”

Wat gaat de volgende plaat van Maddog worden? „Iets geheel anders dan onze eerste, dat wel. Misschien wat meer heavy, maar wel voortbordurend op onze eerste plaat. Het plan is om ongeveer 2 of 3 singles per jaar te maken, we hebben met Bovema een kontrakt van twee jaar getekend. Daarna zien we wel weer verder”.

Dat laatste is typisch Volendams: de zaken gewoon nuchter bekijken. Al vele malen is bewezen dat dat de grootste succesformule van de Volendammer groepen is. Ook The Cats zijn er groot door geworden. Als Maddog ook op die wijze blijft werken is de kans groot dat zij ook die kant op gaan. Het talent — dat natuurlijk ook nodig is — is aanwezig, gezien het feit dat ze alle vijf komponeren en de platennummers alleen zelf willen maken.

Maddog komt er wel!

ALBUMS

ALOHA FROM HAWAII VIA SATELLITE

Elvis Presley

RCA SR 6089/1-2 2 Recordset

LP's van „The King“ Elvis Presley verschijnen steeds sneller na elkaar. Het is nog maar een paar maanden geleden dat er een LP kwam met „Burning love“ erop. RCA pakt de release van Elvis-platen ook erg goed aan: een nieuwe single verschijnt al heel gauw op een goedkope LP met vrijwel allemaal nieuwe nummers.

Of dat dan ook allemaal songs zijn die de Elvisfans graag horen is punt twee. Nieuwste Elvis-LP is de dubbelaar „Aloha from Hawaii via satellite“. Deze dubbel-LP is een uniek dokument want het is de soundtrack van het gelijknamige TV-programma rond Elvis wat op 14 januari van dit jaar vanaf Hawaii werd uitgezonden. De show was bijna over geheel de wereld gelijktijdig of vlak na deze datum op de TV te zien. Op de valreep kwam ook Nederland eind april met een anderhalf uur durende filmversie voor de dag. Hulde aan de TROS die de film uitzond! Beter laat dan nooit zullen we maar zeggen.

RCA zou RCA niet zijn als de hoogtepunten uit de show niet heel gauw op de plaat kwamen te staan. Al in januari werd in Amerika het dubbelalbum gereleased. RCA (oftewel Inelco) bracht de plaat in ons land uit.

Wat je op de twee platen te horen krijgt is voor het grootste gedeelte oud materiaal, maar Elvis brengt ook een aantal nieuwe

songs, tenminste, nieuwe voor zijn repertoire dan. We noemen: „Something van George Harrison, „My way (o.a. gezongen door Samantha Jones), „What now my love“ en „American trilogy“. De platen zijn life opgenomen en dat betekent dat het gegil van de vrouwelijke fans als El een nummer inzet niet van de lucht is. Je kunt dat horen op al een aantal oudere LP's van Presley, zoals „On stage“, Elvis as recorded at Madison Square Garden“ etc.

Over het geheel genomen is deze dubbel-LP van Elvis (zijn tweede, na „Elvis in Las Vegas“) weinig schokkend. De begeleiding van de groep achter hem staat weer als een huis, de Sweet Inspirations doen weer mee en Elvis maakt weer helemaal de blitz, om maar eens een cliché te gebruiken. De hoes vind ik zeer origineel: een foto genomen van uit de ruimte met een gezicht op de aarde, waar een ruimteschip, de satelliet die voor de verbinding van de show zorgde, een foto van Elvis „relayert“ van Hawaii naar vele landen ter wereld. Binnenin staat een wereldkaart waar pijltjes wijzen naar de landen die de show ook uitzonden. Op ieder pijltje staat in de taal van het betreffende land: „Wij houden van Elvis“. Zelfs de Chinese taal is vertegenwoordigd! Voor fans en niet fans van Elvis Presley toch echt wel een plaat die ze niet mogen missen. Elvisfans hebben hem natuurlijk allang, maar niet-fans moeten maar eens luisteren naar deze show waar de vonken vanaf vliegen.

POPScore

Een zeer „snelle en flitsende“ poprubriek verschijnt bijna wekelijks in De Telegraaf. „Pijlsnelle broodschrijvers“ van zeer actuele artikelen die hierin verschijnen zijn Berry Zand Scholten en Jip Goldsteijn. Nog niet zolang geleden werden de beste verhalen uit Popscore gebundeld en uitgegeven in een prachtig boekwerk. Alhoewel in de krant veel over Nederlandse groepen wordt geschreven zijn er opvallend weinig groepen uit eigen land in het boek vertegenwoordigd. Maar er staan er toch wel enkele in: Focus, Mouth and McNeal, maar ook een zeer interessant artikel met enige foto's (van Laurens van Houten) van The Cats! Mocht je het boek „Popscore“ nog niet hebben dan raden we je aan het alsnog gauw te kopen voor het uitverkocht is. Het kost je een tientje. En koop ook eens een De Telegraaf op zaterdag. Dan kun je zelf ontdekken waarom veel artiesten en andere mensen uit de „business“ geïnteresseerd zijn in Popscore!

THE CATS VOOR NIETS NAAR MUNCHEN

In april zouden The Cats optreden tijdens een TV-programma in München. Het programma – opgezet rondom de danskampioenschappen – ging vanuit de Rheinhalde de lucht in. The Cats zouden vijf nummers ten gehore brengen, maar tijdens de show werden er uiteindelijk maar drie gespeeld. Bij nader inzien werd het programma helemaal niet uitgezonden! Zo kon het gebeuren dat The Cats voor niets drie dagen in Zuid-Duitsland zaten, geheel op eigen kosten en drie volle dagen gerepeteerd . . . Dit gebeuren was „geregeld“ door de Duitse platenmaatschappij van The Cats, Electrola in Keulen. Deze maatschappij had ons naar München gelokt, aldus vertelde Theo Klouwer ons. „We zagen het aanvankelijk als een mooie promotie voor onze platen, omdat het programma door Eurovisie naar diverse landen uitgezonden zou worden“. Ons commentaar: knap lullig van Electrola om een groep waarvan ze het in Duitsland aardig moeten hebben, op een dergelijke manier te belazeren. The Cats bedenken zich in het vervolg wel twee keer voordat ze weer op een dergelijk aanbod in gaan.

DE ZOVEELSTE

Er is weer een cover van „One way wind“ verschenen. Ditmaal van de Zweedse groep The Jigs. Hun „One way wind“ heet „Havets vind“. De Zweedse tekst is van de hand van M. Bergstrom. De B-kant is geen Cats-nummer; de titel daarvan is „Halla du gamle indian“. Het plaatje verscheen op het Odeon-label, onder nummer 4E006-34763.

Wist je, dat

PLATENSHOP SOMBROEK

je voor fl. 6,90 een LP levert met daarop de eerste drie Cats-singles?

Platenshop SOMBROEK bv
Havenstraat 3, Volendam
telefoon 02993-4140-4799
Giro 1607765 t.n.v. J.Sombroek
Vestplantsoen 18, Volendam.

IN MEMORIAM KEES MOURITS

Tengevolge van een verkeersongeval overleed onze Catsclanner Kees Mourits uit Noordwijk. Kees, die 21 jaar werd, was een trouw lezer van „C(l)atspraat“. Ons medeleven gaat uit naar zijn ouders en verdere familie, die hun zoon en neef op zo'n jeugdige leeftijd moeten missen. Wij wensen hen de kracht toe dit grote verlies te kunnen dragen.

Fanclub „The Cats Clan“

VOLENDAM HOOG! Diverse uitvoerenden Negram HJV-214

Een langspeelplaat ten behoeven van een vereniging uit het betaalde voetbal is een unicum. Het predikaat geldt ook voor de voetbalvereniging „Volendam“, met het karakter van een professionele club en de sfeer van een oergezellige dorpsvereniging. Een club ook die zijn voetbalcapaciteiten zoveel mogelijk uit eigen kweek haalt en hoogst zelden een aankoop doet. „Volendam“ is een parel in de Nederlandse voetbalindustrie en als zo'n club in moeilijkheden verkeert dan moet die geholpen worden. Want dat de plaatselijke voetbalvereniging het de laatste tijd nogal moeilijk heeft is bekend. Niet alleen bij supporters en andere voetballers, maar ook bij flink wat Nederlandse topgroepen. Het is daarom ook geen wonder dat er onlangs een LP op de markt is gekomen, waarvan de opbrengst bestemd is voor „Volendam“.

Als Volendammers een actie voor een of ander goed doel kunnen opzetten zullen ze het beslist niet laten. Daarvan zijn diverse voorbeelden op te noemen: een benefiet-popfestival t.b.v. „Volendam“, toen de club een fikse boete van de KNVB opgelegd kreeg; een popfestival met zes topgroepen op een koude decemberavond in „het dorp dat zoveel muziek in zijn inwoners doet“. Een andere actie van recente datum is de protestdemonstratie die Jaap Buys van Boekingskantoor „Volendam“ op touw zette voor het behoud van Radio Veronica. Nieuwste „Volendam-stunt“ is het uitbrengen van de LP „Volendam-Hoog!“. Deze LP, die net als alle andere Volendam-activiteiten gesponsord wordt door Radio Veronica, is onder meer tot stand gekomen door de belangeloze medewerking van de volgende groepen: Cats, George Baker Selection, Continental Uptight Band, Jen Rog, Tee Set, Left Side, Dizzy Men's Band, Frash Air, en BZN.

Jan Buys: „We hebben geprobeerd een zo aantrekkelijk mogelijke plaat samen te stellen en alle groepen die vertegenwoordigd zijn kunnen exclusief bij ons geboekt worden. De plaat moet nu eenmaal een paar trekkers hebben om er zoveel mogelijk van te verkopen. We kunnen dan straks aan „Volendam“ een hopelijk aanzienlijk geldbedrag verhandigen“. Dat is natuurlijk een prachtig streven en daarom: help „Volendam“! Koop deze plaat, want de opbrengst is voor een club die terug moet in de ere-divisie!
Veel plezier met deze unieke LP!

„ELVIS“

Een biografie door Jerry Hopkins
Uitgave: „Westfriesland“, Hoorn. fl. 14,90

Er zijn nog steeds lieden die durven beweren dat Elvis Presley — het zangfenomeen uit Memphis — ouderwets en „out“ is. Er zijn ook nog steeds mensen die smalend over Presley spreken als „een vetkuif“. Dat Elvis vroeger wel een vetkuif had is waar, maar wie had dat vijftien jaar gele-

den niet? De Elvis anno 1973 is een superster, een instituut, waar manager Tom Parker — beter bekend als De Kolonel — de leiding over heeft. Elvis Presley is ook belist nog niet „out“. Dat heeft zijn geweldige show „Aloha from Hawaii“ begin dit jaar overduidelijk bewezen. Elvis treedt de laatste jaren vele malen op in Las Vegas in het International Hotel. Als je nu weet dat daar alleen maar 's werelds allergrootste artiesten optreden — namen als Frank Sina-

tra, Tom Jones, Engelbert Humperdinck zeggen in dit verband genoeg — dan zal het je duidelijk zijn dat Elvis nog wel degelijk meetelt.

Er zijn maar weinig artiesten die niet door The King beïnvloed zijn. Vele groten hebben dit openlijk toegegeven, onder andere The Beatles. Ook onze eigen Cats hebben in het begin van hun carrière veel nummers van Elvis Presley gespeeld.

Elvis zit al zo'n kleine twintig jaar in de business en zijn carrière uitgebreid te boek stellen leek ons geen gemakkelijke opgave. Toch is het Jerry Hopkins, redakteur van het Amerikaanse blad Rolling Stone, gelukt. Hij reisde er in totaal wel zo'n 10.000 kilometer voor om mensen te interviewen die een rol spelen en speelden in Elvis' leven als beroepsartiest. Het resultaat werd een prachtig boek, dat veel over Elvis onthult. Ook feiten die zelfs fanatieke Elvisfans niet geweten zullen hebben.

Het boek schrijft uitgebreid over de jeugd van Elvis, zijn opkomst in Memphis en omstreken, zijn diensttijd, zijn rollen in 33 films die hij maakte etc. Interessant is het te lezen welk een grote rol de slimme Kolonel Tom Parker in het leven van Elvis speelt. Deze manager komt duidelijk naar voren als een zakenman die werkelijk overal geld in ziet. Een voorbeeldje mag dienen hoe de Kolonel geld weet te maken: Op een keer verkocht hij voor de aanvang van een Elvis-show foto's van Presley. Velen gooiden even later de gekochte foto weer op de grond. De Kolonel graaide alle achteloos neergeworpen foto's weer bij elkaar en verkocht ze een tweede maal . . . !

Het mag lijken dat Elvis in zijn biografie naar voren komt als een instituut wat alleen maar op geld uit is, maar dat is het niet alleen. Elvis betaalde uit eigen middelen meerdere malen aanzienlijke geldbedragen voor goede doelen, zoals aan ziekenhuizen, tehuizen voor lijdende aan ongeneselijke ziekten, kerkelijke instellingen etc. Elvis Presley, soms een hard mens, is ook een uitermate groot gevoelsmens. Zijn grote liefde voor zijn ouders is hier een voorbeeld van en hierover wordt ook uitgebreid geschreven in het boek.

„Elvis“ is een prachtige uitgave geworden, voor Nederland bewerkt door de journaliste Elly de Waard. Medewerking werd verleend door de Nederlandse Elvis Fanclub. De reeds genoemde lijst van Elvisfilms en een uitgebreide repertoirelijst maken het boek tot een prachtig document over een waarlijk groot artiest, zo mogelijk wel de allergrootste. Het boek is ook voorzien van een aantal foto's maar dat fotomateriaal valt een klein beetje tegen. Ze zijn niet bijster scherp en lijken welhaast allemaal gereproduceerd te zijn uit boeken en tijdschriften. Niettemin, „Elvis“ is een waarlijk prachtig boek geworden, uniek voor de vele Elvis-fans. Niet-fans moeten het ook maar eens lezen, om zodoende in te kunnen gaan zien dat hun mening over de King altijd een verkeerde is geweest . . .

HANS VAN DER WERELD

BRIEVEN

IDEETJE

Allereerst mijn compliment voor de C(l)atspraat-redactie voor het geweldige blad. Speciaal voor Hans van der Wereld, die de lezers boeit door zijn veelzijdigheid, eenvoud, kennis en geweldige manier van schrijven.

Ik was Tweede Paasdag in Volendam bij The Cats, waar af en toe een paar peuters over het toneel liepen. We weten nu wel dat Theo, Piet, Arnold, Jaap en Cees getrouwd zijn, maar hoe heten hun kinderen eigenlijk?

Verder heb ik nog een idee om van al dat gezeur om songteksten af te komen. Maak stencils die je nummert en waarop je per LP en/of enkele singles samen de teksten van de nummers opzet. Deze zouden de Catsclanners dan bij de redactie moeten bestellen. De gemaakte kosten kun je per stencil gerust in rekening brengen. Bestelling zou dan moeten geschieden b.v. per giro onder vermelding van het gewenste stencilnummer (of nummers). Idee of niet?

Ursula Tromp
Stationsweg 17a
Heerhugowaard

NASCHRIFT REDAKTIE:

In de eerste plaats onze dank voor je complimenten t.a.v. onze hoofdredakteur! Hij was diep vereerd met je brief en wilde hem boven z'n bed hangen...

Vooruit, hier komen dan de namen van de Catskindertjes weer eens: Jaap heeft twee zoons; Nico en de nieuwkomer John en een dochter genaamd Mandy; Arnold's zoon en dochter heten Patrick en Candy, Piet's spruiten luisteren naar de namen Eric en Jacqueline. Theo Klouwer en zijn vrouw Wilma hebben (nog) geen kinderen terwijl Cees niet getrouwd is. Piet Keizer, zijn opvolger, is verloofd. De kinderen van Jan Buys tenslotte heten Casper en Monique. Wat betreft je ideeetje het volgende. Op zich is het geen gek idee maar het probleem is dat wij, o.a. van de BUMA, geen handeltje mogen drijven met songteksten. Dat we ze eenmaal publiceren in C(l)atspraat, als er een nieuwe plaat uitkomt, wordt oogluikend wel toegestaan. Je plan, hoe goed het ons ook lijkt, is dus — helaas! — niet uitvoerbaar.

GEEN SPIJT

Hallo fanclub!

Ik ben nu ruim een jaar lid van de fanclub en ik heb er helemaal geen spijt van! Ik vind C(l)atspraat een ontzettend leuk blad en als ik dan het blad ook gekregen heb, heb ik geen rust voordat ik het helemaal gelezen heb.

In een C(l)atspraat van verleden jaar vroeg Mariska Kensdel uit Paramaribo of iemand

met haar korresponderen wou. Ik had haar dan ook geschreven, maar ik heb nog niets gehoord! Nu is mijn vraag, heeft Mariska mijn brief niet ontvangen of heeft ze geen zin meer om te schrijven? Ik hoop dat dit in C(l)atspraat geplaatst wordt, zodat zij dit leest.

Even goed wil ik nog met een andere Catsclanner schrijven. Ik ben 2 januari 15 jaar geworden en ben zelf een grote fan van The Cats. Ik hou van lezen, naar de radio luisteren, platen draaien en korresponderen. Iedereen mag me schrijven en jullie krijgen beslist antwoord!

Nog veel sukses met de fanclub en groetjes van

Edith Sluiter
Kingsford Smithstraat 10
Beverwijk

NASCHRIFT REDAKTIE:

Nou, dat was een tegenvaller voor je, wat die Surinaamse correspondentie betreft! Mariska had je wel even mogen schrijven en vertellen of ze er geen zin meer in had of dat ze al een andere correspondentievriendin of zo had. We wensen je met je tweede poging meer sukses!

TWEE NIEUWE VOLENDAMMER GROEPEN...

Het kan niet op, daar in Volendam! Er zijn weer twee nieuwe popgroepen verzezen, namelijk The Dogs en de Motto Spring Band. The Dogs traden voor het eerst op 31 mei op in het het jeugdcentrum „De Kattekop" en deze "tegenhangers" van The Cats zijn: Ton Trum, Johan Trum, Klaas Steur, Dick Smit en Theo Tol. De groep, die allerlei soorten muziek op haar repertoire heeft staan, kwam bij haar eerste optreden al heel goed voor de dag. De Motto Spring Band won in Volendam een Talentenjacht. De groep is opgericht uit leden van de kontaktraad van het zaaltje Pius X. De Motto Spring Band wordt gevormd door Klaas Tuyp op drums, op bas Jaap Plat, sologitarist Jan Tol, orgel en piano Jan Steur en leadzanger Thomas Kwakman. Natuurlijk hebben ze ook de inmiddels landelijk befaamde Volendammer bijnamen. De vijf staan op Volendam resp. als volgt bekend: Kappie, Platimov (een Rus?), Motto, Siemzoon en Moon. Als manager treedt op Jaap („Moos") de Boer en de roadmanager is C. Tuyp, ook al een „Kappie". Het zijn jongens die alles afweten van muziek. Hun repertoire bestaat uit progressieve muziek, zoals die van Led Zeppelin, Yes, Deep Purple en Barend Servet.

BUITENLANDS NIEUWS

Theo Roos van Bovema stuurde ons een aantal buitenlandse releases van Catsplaten, o.a. uit Duitsland. Deze hebben we reeds uitgebreid besproken in het mei-nummer. Ditmaal België en Engeland.

„Let's dance" was ook bij onze zuiderburen een flinke hit. Net als bij ons was daar „I've been in love before" de B-kant. Het release-nummer is 4C006-24614. Op de hoes staat geen foto van de Cats, maar een blauwe voorstelling waarvan wij niet kunnen ontdekken wat het voor moet stellen.

De Engelse release van „Let's dance"/„I've been in love before" kwam zoals gewoonlijk weer op het Columbia-label. Het nummer van dit plaatje is DB8909.

Zoals altijd bij Engelse singles gewoon is geen foto erop, alleen een nietszeggend „Columbia"-hoesje met een mooi zuiver rond gat erin zodat je de plaat niet uit de hoes behoeft te halen om te kijken wat er op het label staat.

VRAAG EN AANBOD

Ik zou graag willen korresponderen met een jongen uit Volendam. Hij moet natuurlijk ook een Catsclanner zijn en 18 of 19 jaar. Ik zelf ben 18 jaar en 1.71 meter lang. Ik heb lang donkerblond haar en blauwe ogen. Graag een pasfoto bij je brief! Janna Eindhoven, Apeldoornseweg 60, Wekerom.

Is er in Nederland een Catsclanner die de eerste drie jaargangen van C(l)atspraat over heeft en ze kwijt wil tegen vergoeding? Janna Eindhoven, Apeldoornseweg 60 Wekerom.

Ik ben dol op alles wat Cats is, ik draai hun platen elke dag en ik zou graag willen korresponderen met een Catsfan. Ik ben 16 jaar en heb kastanjebruin haar. Nienke Rispens, Miltonstraat 105, Rotterdam-Lombardijen.

Wie heeft voor mij hoezen van „Cats as Cats can", „Lea", „Cats Portrait" en „Take me with you"? Henk van Suylekom, Verboomstraat 253, Rotterdam.

Wie wil LEA en SCARLET RIBBONS van THE CATS van mij overnemen of ruilen tegen twee goeie platen van THE BEE GEES? Aajfe van Grinsven, Jan Tuyliweg 32, Velsen

S. Baldeo-Rai, Koenawariestraat 19, Verl. Tourtonnelaan in Paramaribo (Suriname) wil korresponderen met een jongen van 18 a 19 jaar. Susan is 14 jaar.

*Ik zou graag willen korresponderen met een Catsclanner. Mijn leeftijd is 16 jaar. Graag een jongen van 16 tot 18 jaar. Petra Kluwer, Molenstraat 5, Schagen (NH).

*Kan iemand mij nog helpen aan de volgende nummers van C(l)atspraat: maart 1971 sept. 1970 en nov. 1970? Bep Vuyk, Molgerdijk 52, Rotterdam-26.